

זאת

אביבה רווה

פירסומות לא חסרה לי אף פעם בקריירה שלי. מאז התחלתי לשיר, לפני 12 שנים באמריקה, מבלי שחלמתי כלל לעלות פעם על במה, לא חסרו לאילקה ולי מפרסמים. לשיא הפירסומה, שהיתה גועלית, הגעתי לפני שנה וחצי, כשאיוה ישראלי סידר אותי ועשה שערוריה סביב השאלה הספיקה: מי קנה לי את הכרטיס לנסוע עם נבחרת הכדורגל של ישראל לחוץ. אולם מאז אותה השמעה זרמו מים רבים בירקון. בהתחלה הראו עלי כולם באצבע. אני זוכרת, שכאשר נכנסתי עם אילקה לקולנוע צפון לראות את הסרט מאוניצ'דק, הקהל לא הסתכל על הבד. הוא היפנה אלינו את מבטיו. חבל, כי הקהל לא נהנה באותו ערב מסרט מצוי.

אחרי שהשערוריה נגמרה, במהירות יותר גדולה מאשר התחילה, השקענו, אילקה ואני, את עצמנו בעבודה. החלטנו לנסוע כזרים על אוניות תיירות, דווקא לאנגליה. זה היה תענוג. יכולתי ללכת באנגליה חופשית. אף אחד לא רדף אחרי. אנגליה של הסטיל ההוא היתה אחרת לגמרי מאנגליה שהיכרתי ב־ מסע הקודם.

כבר אז חשבתי לעזוב את הבמה. הביו נותן שהמחיר שאני משלמת בעד הפירסומה שלי גדול יותר מדי, ולא שזה איתה. אולם באותם הימים אי אפשר היה לחשוב על עזיבה. הבמה. לאילקה ולי היו תוכניות וחזנים שאי אפשר היה לבטלם.

★ ★ ★

זיאו פורר אינו פידנטרופ

קודם כל היתה לנו, אחרי הסיוור הר טוב באנגליה, תוכנית שלמה של רצינות בשירים ישראליים בארץ. למרות כל העזירות, לא ביטלו המארגנים את הופעותינו. להפך, הקהל שבא היה גדול ואחד יותר מאשר תמיד. רק ארגון אחרות עובדות ביטל שש הופעות שלנו, כנראה מטעמים מוסריים. למרות הביטול, לא כעסנו עליהם. כל אחד עשה כמו שהוא מבין. פברואר 1959 לקחנו את שני הילדים, אוידי ויובל, ואת יונה העוזרת שלנו, והפי לגנו לארצות הברית. שם לא חסרו צרות. הצרה הראשונה היתה עם הילדים. הכנסנו את אוידי, שהיה בן חמש, לבית ספר יהודי, שנקרא בית הילד. זאת היתה מלחמה קשה. עשו לאוידי בחינה של שעה וחצי, והציגו לו שאלות מכשילות.

אני זוכרת במיוחד אחת מהשאלות ששאלו אותי: "מה צריך לעשות אדם רעב וחסר עבודה?"

אוידי לא היסס אפילו רגע אחד. "שילך לשיר", הוא הסביר לבוחנת.

בתור זמרת הסקמקית, אבל בתור אמה נהנית מהחוכמה של בני.

התחלנו להופיע בסברה, המועדון של ליאו פולד. אני הספקתי לשיר שם רק תש"ז ימים וחלית. היה צריך לעשות לי ניתוח דחוף. היה לי משהו בשירי הבטן. הרופאים בבית החולים טור טיני אסרו עלי להופיע יחד עם אילקה.

ואז אירע משהו מכריע בקריירה שלי. קה. במשך שנים לא הצלחתי לשכנע אותו שהוא יכול ומוכרח לשיר בלעדי. הוא היה מחביא את הקול הגדול שלו, בגלל הקול

שאסור לצלם את נמל אילת מתוך סיבות בטחוניות. אסור שהעולם יידע שמגיעות אוניות נפט לאילת. לא חשוב שאמריטי ש־ ראיתי את אילת ביומנים ערביים בחוץ לארץ... הם דרשו שינויים. עשיתי אותם. דבר חשוב עלה כסף. לא קיבלתי תשובה. נאלצתי לעזוב את הארץ.

... לפני שנסעתי, סיפרתי לאשר הירש־ ברג, יושב ראש ההעדה לעידוד הסרט הישראלי, שאני מתכנן את הסרט של עכשיו. הוא די התלהב לזה, ביחוד לאור העובדה שהייתי היחיד בשנה שעברה שעשה תוכן־ ניות רציניות לסרט. לא כריסטיאנו זיאו ולא זאנוק ולא פרמינגר חלמו אז על כך.

"לפני זמן קצר התקשר אתי זאנוק, ביק־ שני לבוא לבקר בפאריז, בתואנה ששמע על הסרט שלי וגם שמע על כך שיש לי מטראז' מסויים שהוא מעוניין בו."

כששאלתי את רפי אם כוונתי לשמועה ש־ שלח שני מסרטים גרמניים להסריט את פטרה, התעלם מן השאלה.

"זאנוק, העושה את הסרט האדום לפי תס־ ריטו של מאיר לוי, טען בסלפון שהוא מעוניין למצוא דרך לשיתוף פעולה. הוא היה מעוניין שצמדו בשבילי כמנהל־יצור ואמכור לו את הזכויות שלי. באותה הזדמ־ נות סיפר לי שפנה להעדה הישראלית וכבר קיבל טלגרמה מהמשלה הישראלית הסכי־ מה. סירבתי לשתף אתו פעולה, מאחר וחי־ ששתי שיהיה זה סרט הוליוודי שיהיה מצוי־ לם במקרה בארץ. בעוד שהמטרה שלי הי־ תה לעשות סרט ישראלי, עם שחקנים ואני־ ש־סרט ישראלי, ולא להביא הכל מחוץ־ לארץ. כשסירבתי להצעתו, נרמו לי עלידי־ אחד מאנשיו למחרת שיש באפשרותו של זאנוק לדאוג לכך, בין השאר בצינוורות רש־ מיים וחצי־רשמיים, שלא אצילח לעבוד כאן."

★ ★ ★

הועדה המחברת

המשיר ר. נ.:" בסוף אוגוסט גרמתי את כל ההכנות בחוץ־לארץ ושלחתי מספר אנשים וחסריטים למחנה על הסרט הישראלי. הוא הודיע מיד שהוא רואה קשים כאלה בביצוע הסרט, שאי אפשר יהיה לעמוד בהם. לדוגמה: יש כאן בסרט קשר עם גרמניה (מספר קטן של מומחים) — דבר שאינו רצוי לישראל; שההעדה אישרה כבר לזאנוק את ההסרטי. ועוד קו־ שי: שרציתי להתחיל בצילומים ב־13 בי־ אוקטובר, לפני הבחירות. ועוד: הנושא אסור. "ניסיתי לצאת לקראתם, שיניתי את הת־ רחשות העלילה מטרסה למקום אחר, אך בכל זאת קיבלתי תשובה מהועדה שהיא החליטה פהאחד לדחות את ההסרטי ולא לאשר את הסרט כסרט ישראלי.

"לפי החוק, הסכמות של ההעדה היא אך ורק להמליץ על סרט זה כסרט ישראלי, ואז הוא מקבל סובסידיות — או לא להמליץ ואז אין הוא מקבל סובסידיות. למעשה, הכוח שבידי הממונה על הסרט הישראלי גדול הרבה יותר. כי אותו אדם הממונה על הסרט הישראלי הוא גם האדם אשר צריך להמליץ בפני משרד הפנים אם לתת היתר יציאה לאנשים לכמה פעמים, למשל, או לא. את ההמלצה הזאת לא הצלחתי לקבל, דבר השם מכשולים בדרך היצור. אם הממונה על הסרט הישראלי איננו ממליץ, חייבים לשלם על כל דבר מחסר ועד שרור־נעל מכס גבוה, או להפקיד פיקדון — דבר ש־ נאלצתי לעשות. הפקדתי עד עכשיו קרוב ל־12 אלף לירות. זהו סכום גדול, שאיני יכול להשתמש בו ליצור.

"הודיעו לי שהממונה על הצנזורה ימנע את הצגתו של הסרט במידה שהוא יהיה לפי התסריט. במקרה כזה אעשה הצגה ל־ עתונאים, ואניש בקשה לבית־דין גבוה לצדק."

★ ★ ★

הגנבת וגם רקדת?

ימה אימרת הוועדה? "אפשר לראות סרט זה כסרט גנגסטרים רגיל, ואז אפשר היה להתעלם מנקודות שליליות רבות. אך במקרה זה, קשה להת־ עלם מן הצירוף ההרפתקני המציג צד יש־ ראלי מול צד אויב. הצד האויב באור חיובי וטבעי, ואילו הצד הישראלי כמסתנה, כחוצה־ גבולות, כרוצח בדם בלתי־מוזין ותמים, ככנופיה שוחרת־בצע עד כדי חוסר־סולידאר־ יות בין חבריה והפקרת איש את רעהו, עד כדי חילול זכרה של אלה שחצו את הגבול בעבר מטעמים — אף כי בלתי־חוקיים — הרי בכל זאת מתוך מניעים תמימים. "הרעיון שישארילך לפסטר ממים לגנוב מגילות ולמכרן בארה"ב, כדי לאפשר לאהובתו לקרד בפאריס, וכדי ששניהם יכלו יחדיו שם, הוא בלתי־סביר, ובעיקר, חסר־ערך..."

פוי.

דליה זו

(המשך מעמוד 11)

שהיא די מוכנה. "לא איכפת לך לשחק את תפקיד דינה, שהיא בעצם, די מנותקת?" אני שואלת או־ תה. "דחקה כן. זהו תפקיד קשה. אעשה כמיטב יכולתי... זוהי הרגשה נעימה וקצת מפחידה. אני מתרגלת לאט־לאט לרעיון."

איוה שחקני קולנוע היא מעריצה? "את אינגריד ברגמן כי היא מסוגלת לגלם כל תפקיד בנוסח הוליוודי. רוב השחקניות ההוליוודיות מסתמכות על יופיין. אינגריד היא מעניינת. גם את אוליביה דה האבילנד אני מעריצה. לא אוהבת את החדשות ה־ אלה. בין הגברים, אז את לורנס אוליבייה (היא בטאה זאת ביום קמופה) ומארלון בראנדו. כי זה שני סוגים של בני אדם... שני טיפוסים. סרטיים? סרטי מתח ומשפט. כרדנית באלט, איוה סוג מוסיקה היא אוהבת? "כל המוסיקות אוהבות עלי. כל מוסיקה יש לה האופי שלה. רוקנרול אהב־ תי בשבדיה, אבל כעת זה נראה לי שטותי." היא אוהבת לקרוא כשיורד גשם והחלונות סגורים. "ספרי משפט כגון בית דין. וספי־ רים עם שיחתי בין כל מיני טיפוסים."

לשאלה מהו הטיפוס שלה, היא משיבה ממש כמו מכתב לרותי: "בחור שיבין או־ תי שיהיה גם עליו ובמצבים מסוימים ש־ יהיה רציני. אני לא אוהבת לבנות לי טיפוס מוגדר, כדי שלא אהאכזב." גיל ה־ נישואין צריך, לדעתה, להיות בסביבות 25. "בחורה צריכה להכיר קודם את ה־ חים. ואז כשהיא בא, אז זה בא. היא צריכה לחיות קודם שלא תיכנס כמו שאומרים ישר לתוך הפתח." דליה מעידה על עצמה שהיא סנטימנטלית מאד. מראה באלט קלאסי מביא אותה לירי דמעות. ממש.

★ ★ ★

אומרת בפרצוף

היא לא סובלת "בן־אדם שהוא חיי־ הכני בפרצוף ומדבר עליך." היא אוהבת מאד לאכול ואיננה מקפידה על דיאטה. "סתם שטות." היא אוהבת להסתכל בחלונות־ראווה, להלך שעות ברגל, ולדעתה היא נוחה לב־ ריות. מגרעותיה, לדידה: "עצלנית לפעמים. לא מדייקת. אומרת בפרצוף מה שאני חו־ שבת. בחוץ־לארץ נדהמו ממני ממש." היא לא פחדת מחתה, אבל מגויקים כן. והיא דווקא מאמינה באמונות תפלות.

היא מחבבת מאד את יוטה, נערת־התס־ ריט הגרמניה. זה התיידדו מאד. "היא כל־ כך פקחית ואינטליגנטית." מגיעים לעומר כיום שהוא ריק, כמובן, בבוקר שבת זה. הכוריאוגרף — איש קטן וצנוע בשם הנריק ניימן, שהיה כוריאוגרף האופרה בבראצל — מצאה עליה לעשות כל מיני תרגילים. "זה בשביל שהשרירים יהיו פרויים." אומרת דליה. ואז מפעילים את הטיפפ־קורדר ומתוכו בוקעת מנגינה משגעת, מלאת להט, מיקצב סוער ומסעיר. רגע, זה נשמע מוכר. לפתע נשמע הנושא: ערבה. ערבה. כמובן, שירם של אולרי־נוויק! העיבוד הוא משגע. אבל ממש.

ה. נ. שכל הדרך שחק, מסתכל עלי ב־ גאווה. הוא עיבד יחד עם עוד מישהו בגר־ מניה את המנגינה, ויש עדותו למסור את השיר, שיהיה מנגינת־הרקע החזרת של ה־ סרט, ללא אחר מאשר פרנקי ליין. בגימסה האנגלית, כמובן. לגימסה העברית טרם הח־ לט את מי לקחת.

אם היתה דליה כל העת פאסיבית למדי, הרי עתה היא ניעורה לחיים. היא נפלאה בריקוד הסוער שלה. היא מתפתלת, מרטי־ טה, מסתובבת ומלחשה. המורה רווה נחת. "עבוד איתה עד שתמתי!" פוקד רפי נוס־ באום על המורה, וניפנה לספר את מה ש־ מעיק על לבו. וזה כבד למדי.

★ ★ ★

ר. ז. נגד ר. נ.

הוא דובר עברית רהוטה, קצב של הכתבה. כשהוא הולך וחותר. הוא נמצא בחוץ־לארץ משנת 1951, למד במאות והפכת סרטים בלו־סאנגלס. לפני כן היה סטודנט למדעי־הרוח בירושלים, ולפני כן, במלחמת השחרור, היה מ"ח חבלה בפלמ"ח בחטיבת הראל. מאוחר יותר מפקד מחלקה בצה"ל. אחיו נהרג בשירה לירושלים. ועוד מעי־ זיב לומר לו שהוא משרת את האינטרסים של האויב?

יש לו אידאליזם פיקס אחת: להקים בארץ תעשיית סרטים ישראלית, למען הישראלים ועלידי הישראלים. תוך שלוש השנים האחרונות ניסה פעמים להסריט כאן. לפני שנתיים רצה לעשות סרט על אילת. "שמו היה גם 12 חזונות ליהוים. יש לי סימפטיה לשם הזה. היו שם חולות ופידאיון, חלוציות והכל ביחד. השקעתי כבר כ־10 אלפים דולר. לארי ההעדה דחתה את הסרטי בגלל הטענה

בִּיבִי ווִיט

BABY WHITE

מוצר להלבנת צמרמשי וניילון אשר הצהיבו

sharon

A.Made

האג

היא, כידוע, בירתה של הולאנד, וגם אליה, כאל בירות עולם רבות, נשלח מדי שבוע לישראלי בכר שבועון החדשות הידוע — העולם הזה.

שתה

הסס

תקבל פרס

וינה

היא, כידוע, בירתה של אוסטריה, וגם אליה, כאל בירות עולם רבות, נשלח מדי שבוע לישראלי בכר שבועון החדשות הידוע — העולם הזה.

אפסן עז זרלס

Fireperfect

אפסן חלס!

מבט

טהראן

היא, כידוע, בירתה של איראן, וגם אליה, כאל בירות עולם רבות, נשלח מדי שבוע לישראלי בכר שבועון החדשות הידוע — העולם הזה.

חליפות הריון

בגדים איחוד

תאם

תא שדר' מסדיק 19

אולבוס 62, 19, 13, 12